

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izha ja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnemu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, hšt. 5. — Deležnički tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.
Za oznanila se plačujejo od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volilcem!

Volileci Ptujskega okraja zbirajo se na dan volitve, to je v ponedeljek, dne 30. avg. ob 8. uri zjutraj v Narodnem domu v Ptaju.
„Pozor“.

Na Balkanu.

To se jim mora priznati, tem na visocem Balkanu, da so odločni ter da skrbé za splošne čudenje Evrope. Lani dne 18. septembra so na vzhodnji Rumeliji kar čez noč dali slovo Turčiji ter segli bolgarskemu knezu v roko. Sedaj pa se je bolgarski narod naveličal tega kneza ter mu dal isto tako naglo slovo.

V noči dne 20. na 21. avgusta so vojaki obdali palačo kneza Aleksandra v Sofiji, ga ujeli ter pritisnili mu pero v roke, da se je odrekel vladu. V prihodnji noč pa so ga peljali v Lompalanko, ter od ondot ga porinili čez mejo na Rumunsko, vendar pa zadnje ni gotovo in do ure, ko smo to pisali, še ni bilo znano, kje da biva knez.

Nova, začasna vlada je prijazna Rusom in zato se sklepa, da se to ni godilo brez njih vedenja. Na čelu te vlade stoji nadškof Klement in nje člani so: Cankov, Stojanov, Grujev. Naprosila je ruskega poslanca h krati, naj sporoči carju izraz nje udanosti ter je dala vojski priseči. Le-ta je to sicer storila, toda ne cela, kajti kar je stoji v Vzhodnji Rumeliji, izrekla se je za kneza. To je tudi lehko umeti. V lanski vojski je knez imel srečo pa je tudi pokazal lastnosti, ki so ji ga prikupile. Zato se bo ali bi se lehko vojski stožilo po njem.

Knez Aleksander Battenberg je nemške krvi. On je od dne 29. aprila 1879 knez bolgarski ter je že dne 16. maja zasedel prestol. Kmalu potem se je podal na potovanje in obiskal je po redu glavna mesta vseh velevlasti. Imel je do tega časa še le 22 let, nižjo službo častnika v pruski vojski, pa tudi obilo dolgov. Sedaj se je le-teh rešil in si še nekaj milijonov

spravil v stran, češ, da človek ne vé, kedaj da bi še mu jih bilo treba.

Sedaj mu bode tega denarja že treba, ako se ne vsede več na knežji prestol. Mi sodimo, da ga ne bode vleklo nazaj, a tudi Bolgari si ga ne bodo več poželeti, kajti preugodnih spominov ni pustil za seboj.

Da-si je imel lani srečo na bojišču, spravil je s svojo trmo Bolgarijo skoraj ob ves sad te vojske ter jo je še raji več manj Turku puštil v rokah, kakor pa da bi ubogal Rusa. To je tudi uzrok, da so ga vrgli s prestola.

O nasledkih, ki bi prišli iz tega, kar se je v Sofiji izgodilo, govoriti že sedaj, ko še ne vemo do cela, kaj je s knezom Aleksandrom, ni umestno a to rečemo lehko, da je Turčija sedaj za en korak dalje na poti iz Evrope.

Kmečka posestva pa njih zadolženje in razkosovanje.

Iz Šentilja v Slov. goricah.

Milo se stori človeku, kendar sliši o posilni razprodaji in razkosovanju posestev; in to se sliši dandanašnji pogosteje. Ako bode to tako naprej šlo, spremenil se bode lepi slovenski Štajfar v puščavo in kmetje v sužnje. Krive so nekaj že slabe letine, ena ali druga nesreča, ali večina posestnikov se sama tira s svojim samopašnim in brezskrbnim gospodarjenjem v pogubo in siromaštvo.

Pred petdesetimi leti, kakor stari očetje pripovedujejo, baje ni bilo slišati toliko o prodaji kmetij po dražbi, ali da bi prišel kmet tako pogosto na kant, kakor dandanašji. Graščina ali gosposka po graščinah je skrbela, da so jim podvrženi kmetje svoje „grunte“ dobro in pridno obdelovali. Tudi niso pustili, da bi se bil kateri kmet preveč zadolžil, in zategadel je le malokdaj prišlo katero posestvo v ptuje roke.

Graščakom se je oblast po malem odvzela in kmetje so postali sami svoji ali to le na